

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/219/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014201278
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014201278.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: SLAVOSTAV, s.r.o., Kukučínova 2, Stropkov, IČO: 36 503 258, právne zastúpený: JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária, Námestie SNP 7, Stropkov, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. S/2014/02876-2.1, O-359/2014 zo dňa 16. septembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/67/2014-77 zo dňa 30. júna 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/67/2014-77 zo dňa 30. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č.k. 1S/67/2014-77 zo dňa 30.06.2015 Krajský súd v Prešove žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

1.2 Národný inšpektorát práce rozhodoval ako odvolací orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) vo veci odvolania zo dňa 28.07.2014, ktoré podal účastník konania SLAVOSTAV, s.r.o., proti rozhodnutiu Inšpektorátu práce Žilina č.k. 211/2014-IZA-2.2/pok/R/S zo dňa 10.07.2014 o uložení pokuty vo výške 33 000,- € (slovom tridsaťtisíc eur) podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3, a to

- podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o BOZP“) v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. a/, príloha č. 3, časť B, oddiel II., bod 5.1 a 5.2 Nariadenia vlády Slovenskej

republiky č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko (ďalej len „NV č. 396/2006 Z.z.“) tým, že účastník konania ako zamestnávateľ nevykonal opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nezabezpečil, aby pracovisko vo výške, z ktorého zamestnanci prehadzovali predlžovací elektrický kábel, neohrozovalo bezpečnosť a zdravie zamestnancov;

- podľa § 6 ods. 1 písm. d/ a písm. i/ zákona čo BOZP tým, že v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby pracovný postup a organizácia práce pri debniacich prácach na zárodku mosta SO 205 neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov, pretože na stavenisko stavby pravej časti zárodku mosta neurčil bezpečný pracovný postup napojenia pracovných prostriedkov (reťazovej pily, malého cirkulára) na elektrický prúd a trpel nebezpečný pracovný postup.

Žalovaný rozhodol tak, že odvolanie žalobcu ako účastníka správneho konania zamietol a rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina potvrdil.

1.3 V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že primárne námietky žalobcu smerovali k obsahu zmluvy č. ZML 1300642 z 22.05.2013 v spojení s prílohou č. 1 označenej ako Niektoré podmienky vykonávania činnosti podľa zmluvy s dodatkom č. 1 zo dňa 01.06.2013, z ktorých žalobca vyvodzuje, že 1. nenesie žiadnu zodpovednosť za pracovný úraz G. Y., pretože medzi žalobcom a spoločnosťou VÁHOSTAV - SK, a.s., išlo o tzv. inštitút dočasného pridelenia podľa § 58 Zákonníka práce, 2. stavebný objekt SO 205 mu nebol odovzdaný ako stavenisko, 3. prácu na stavenisku riadili zamestnanci VAHOSTAVU - SK, a.s., a teda v plnom rozsahu zodpovedali za bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci.

1.4 Krajský súd uviedol, že musel prisvedčiť žalobcovi, že zmluva zo dňa 22.05.2013 obsahuje ustanovenia, ktoré sú protirečivé, avšak za tejto situácie žalobca v zmluve označený ako poskytovateľ nemal takúto zmluvu uzatvoriť. Aj keď žalobca tvrdí, že je dôvodné v konaní posúdiť vzťah medzi žalobcom a VÁHOSTAVOM - SK, a.s. a G. Y. podľa § 58 Zákonníka práce, žiaden dôkaz o svojom tvrdení v správnom konaní predložený nebol.

1.5 Ak žalobca v žalobe argumentuje, že v skutočnosti došlo k naplneniu obsahu ustanovenia § 58 Zákonníka práce, je treba poukázať na tú skutočnosť, že túto žalobnú námietku súd považuje za nedôvodnú s poukazom na ustanovenie Zákonníka práce. Z obsahu zmluvy o vykonaní určitých činností č. ZML 1300642 zo dňa 22.05.2013 v spojení s dodatkom č. 1 k tejto zmluve zo dňa 01.06.2013 je nesporné, že žalobca s obsahom tejto zmluvy a dodatku súhlasil. Je síce pravdou, že podľa čl. II. bod 2.5 sa zmluvné strany vzhľadom k charakteru činnosti, ktoré bude poskytovateľ (teda žalobca) podľa tejto zmluvy vykonávať dohodli, že oprávnené osoby objednávateľa (teda VÁHOSTAV - SK, a.s.) určené v tejto zmluve budú zadávať pokyny na uskutočňovanie činnosti podľa tejto zmluvy priamo príslušným osobám, prostredníctvom ktorých bude poskytovateľ vykonávať činnosti podľa tejto zmluvy a udelenie pokynu týmto osobám sa považuje za udelenie pokynu poskytovateľovi.

1.6 Zákonník práce v znení účinnom k 22.05.2013, resp. k 01.06.2013 v ustanovení § 58 inštitút dočasného pridelenia v ods. 1 upravoval tak, že zamestnávateľ alebo agentúra dočasného zamestnávania podľa osobitného predpisu, môže sa so zamestnancom v pracovnom pomere písomne dohodnúť, že ho dočasne pridelí na výkon práce k inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe (ďalej len „užívateľský zamestnávateľ“). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia - v pracovnej zmluve uzatvorenej medzi agentúrou dočasného zamestnávania a zamestnancom sa agentúra dočasného zamestnávania zaviazala zabezpečiť zamestnancovi dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa a dohodnú si podmienky zamestnania. Žalobca v správnom konaní netvrdil a netvrdil ani v žalobe, že medzi ním ako zamestnávateľom a G. Y., ktorý utrpel pracovný úraz, bola uzavretá písomná zmluva o dočasnom pridelení.

1.7 Ak teda žalobca v žalobe tvrdil, že ide o vzťah medzi žalobcom ako poskytovateľom, VÁHOSTAVOM - SK, a.s., ako objednávateľom a G. Y., takáto konštrukcia nezodpovedá zistenému skutkovému stavu a príslušnej právnej úprave. O tomto závere svedčí aj čl. V. bod 5.5 zmluvy, podľa

ktorého poskytovateľ (teda žalobca) zodpovedá v plnom rozsahu za dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich BOZP (najmä zákon č. 124/2006 Z.z. v znení neskorších predpisov, vyhlásky SÚBP č. 59/1982 Zb.), vid' príloha č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Poskytovateľ zodpovedá za dodržiavanie zákona č. 314/2001 Z.z. ochrane pred požiarmi. Poskytovateľ zodpovedá za registráciu úrazov a ich odškodnenie (ak je to vyžadované všeobecne záväznými právnymi predpismi).

1.8 Zo zmluvy súčasne vyplýva, že zmluvné strany sa súčasne podľa čl. II. bod 2.2 tretia veta dohodli, že osoby, prostredníctvom ktorých bude poskytovateľ (žalobca) vykonávať pre objednávateľa touto zmluvou určené činnosti, nie sú na základe tejto zmluvy v žiadnom zmluvnom vzťahu s objednávateľom a podľa čl. II. bod 2.5 zmluvné strany sa vzhľadom k charakteru činností, ktoré bude poskytovateľ podľa tejto zmluvy vykonávať, dohodli, že oprávnené osoby objednávateľa určené v tejto zmluve, budú zadávať pokyny na uskutočňovanie činností podľa tejto zmluvy priamo príslušným osobám, prostredníctvom ktorých bude poskytovateľ vykonávať činnosti podľa tejto zmluvy a udelenie pokynu týmto osobám sa považuje za udelenie pokynu poskytovateľovi.

1.9 Ak teda žalobca v žalobe tvrdil, že prácu na spoločnom stavenisku riadil objednávateľ, teda VÁHOSTAV - SK, a.s., a jeho oprávnení zamestnanci mali vedomosť o spôsobe napájania elektrického kábla na rozvádzač, z vyššie citovaného článku zmluvy jednoznačne vyplýva, že ak by aj súd pripustil absurdný výklad, že takýto pokyn dali zamestnanci objednávateľa, teda ho dali priamo poskytovateľovi, teda žalobcovi, za ktorého koná iba štatutárny zástupca - konateľ, konateľ žalobcu si potom mal byť vedomý rizika spôsobu napájania na elektrický rozvádzač a to prehadzovanie kábla z mosta, že ide o činnosť vysoko rizikóvu, a teda takýto pokyn zodpovedného pracovníka objednávateľa mal poskytovateľ, teda konateľ spoločnosti odmietnuť. Tento záver platí o to viac, že ako zodpovednému zamestnávateľovi mu muselo byť zrejmé, že zodpovedá za BOZP, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva aj z už vyššie citovaného čl. V. bod 5.5.

1.10 Za nedôvodné považuje súd aj ďalšie námietky žalobcu, pretože v správnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že práve C. Y. bol ostatnými zamestnancami žalobcu, ale aj VÁHOSTAV - SK, a.s. považovaný za vedúceho skupiny, resp. parťáka. Tento zamestnanec žalobcu určil riskantný pracovný postup, za ktorý má objektívnu zodpovednosť žalobca. Ak o tomto nesprávnom pracovnom postupe nevedel, táto skutočnosť nemení nič na jeho zodpovednosti za pracovný úraz, pretože zodpovedá za BOZP svojich zamestnancov. Správne orgány v odôvodnení rozhodnutí konštatovali, že konateľ žalobcu sa kontrolných dní na spoločnom stavenisku nezúčastňoval a javí sa, že o BOZP svojich zamestnancov sa nestaral.

1.11 Nedôvodná je námietka žalobcu, že elektrický staveniskový rozvádzač je špeciálne zariadenie, (neuviedol, na základe ktorého právneho predpisu je takto definovaný) a aj v prípade ak by to bolo možné takto definovať, v správnom konaní nebolo preukázané, že sám žalobca resp. jeho „parták“ alebo jeho zamestnanci objednávateľa teda VÁHOSTAV - SK, a.s. zabezpečenie rozvádzača žiadali a tento im poskytnutý nebol.

1.12 Za nedôvodnú krajský súd považuje námietku o odovzdaní staveniska SO 205 inému subjektu, pretože je z vykonaného dokazovania zrejmé, že zábradlie pri prelomení ktorého došlo k pracovnému úrazu zamestnanca žalobcu malo dočasný charakter a zamestnanci žalobcu na moste sa nemali pohybovať, pretože pracovali na zárodku prvej časti mosta. Primárnou príčinou pracovného úrazu nebolo dočasné zábradlie, ale nesprávne zvolený pracovný postup.

1.13 Neobstojí ani námietka o povinnosti VÁHOSTAVU - SK, a.s., ako objednávateľa zabezpečiť BOZP na spoločnom stavenisku. Je nesporné, že sa takáto dohoda mala uzatvoriť medzi všetkými subjektmi vykonávajúcimi prácu na spoločnom stavenisku, k jej uzatvoreniu však nedošlo. Žalobca ako zodpovedný zamestnávateľ dbajúci o BOZP svojich zamestnancov nepredložil žiaden dôkaz, že objednávateľ vyzýval na realizáciu tejto dohody a že VÁHOSTAV - SK, a.s. takúto dohodu odmietol uzavrieť.

1.14 Ak žalobca tvrdil, že uvedený spôsob zabezpečenia prívodu elektrickej energie na pracovisku zamestnancov žalobcu, vrátane zamestnanca, ktorý utrpel pracovný úraz G. Y., o nebezpečnom postupe práce vedel, potom v zmysle citovaného mal zabezpečiť bezpečný pracovný postup, čo sa v danom prípade nestalo aj vzhľadom na už citovaný článok zmluvy zo dňa 22.05.2013.

1.15 Žalobca však dodatočne tvrdil, že zmluva je jednostranná, zvýhodňujúca objednávateľa a poškodzujúca poskytovateľa, teda žalobcu, aj napriek všetkému chápaním žalobcu, že bol založený za účelom zisku, potom za uvedených podmienok takúto zmluvu podpísať nemal. Ak teda takúto zmluvu o vykonaní určených činností č. ZML 13006242 platne uzavrel a žalobca to netvrdí, že táto zmluva je neplatná, potom je povinný znášať následky vyplývajúce z tejto zmluvy, vrátane sankcie za nedodržanie bezpečných pracovných postupov žalobcu ako zamestnávateľa, v dôsledku ktorého došlo k pracovnému úrazu jeho zamestnanca G. Y..

1.16 Pokiaľ ide o žalobnú námietku žalobcu, že z dodatku k zmluve vyplýva, že objednávateľ sa zaviazal na stavenisku SO 205 stavba Diaľnice DI Dubná Skala - Turany, na ktorej práce vykonáva viacero stavebných a projektovo samostatných stavebných subdodávateľov a ide teda o spoločné pracovisko, pričom podľa názoru žalobcu bolo povinnosťou VÁHOSTAVU - SK, a.s., aby stanovil presné pravidlá a kritéria pohybu a činnosti pracovníkov viacerých zamestnávateľov na spoločnom pracovisku podľa § 18 ods. 3 zákona č. 126/2004 Z.z. je treba poukázať na tú skutočnosť, že vzhľadom na už vyššie citované ustanovenie § 6 Zákona o bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci sa s názorom správnych orgánov súd stotožňuje. Ak VÁHOSTAV - SK, a.s., takúto subkoordináciu neuskutočnil, čo podľa tvrdení žalobcu vyplýva zo zápisu z koordinačnej porady BOZP Združenia SD Dubná Skala, so sídlom Hviezdoslavova 36/33, Martin zo dňa 15.05.2013, treba uviesť, že v tom čase žalobca zmluvu uzatvorenú nemal a aj v prípade, ak by v tom čase zmluva uzatvorená bola, súc si vedomý zodpovednosti za bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci svojich zamestnancov žalobca mal vykonať také úkony, ktorými by došlo k naplneniu ustanovenia § 18 zákona o BOZP.

1.17 Z obsahu spisu je nesporné, že síce zmluva o vykonaní určitých činností bola uzatvorená dňa 22.05.2013, dodatok dňa 01.06.2013, avšak túto žalobnú námietku súd považuje za irelevantnú.

1.18 Zo zisteného skutkového stavu je bez akýchkoľvek pochybností, že k pracovnému úrazu zamestnanca žalobcu G. Y. nedošlo v dôsledku nekoordinovanej činnosti zamestnancov žalobcu a zamestnancov iného zamestnávateľa, ale je bez akýchkoľvek pochybností, že zamestnanci žalobcu pri pripájaní elektrického kábla na rozvádzač zvolili nesprávny a rizikový spôsob napájania tohto kábla.

1.19 Neobstojí ani žalobná námietka žalobcu, že v súvislosti s námietkami, že stavenisko SO 205 v súvislosti s protokolom o odovzdaní tohto stanoviska zo dňa 04.06.2013, pretože aj podľa názoru súdu je zrejmé, že zamestnanci žalobcu na moste v čase, keď k pracovnému úrazu došlo, nevykonávali žiadne činnosti podľa zmluvy zo dňa 22.05.2013. Súd opätovne zdôrazňuje, že k pracovnému úrazu došlo v dôsledku nesprávneho pracovného postupu, a ak žalobca dodatočne tvrdí, že na chýbajúci rozvádzač elektriny zamestnanci žalobcu objednávateľa, resp. jeho zodpovedných zamestnancov upozorňovali, táto skutočnosť nebola žiadnym spôsobom preukázaná.

1.20 Súd v konaní sa nezaoberal žalobnou námietkou uvedenou v písomnej žalobe, že inšpektor práce Inšpektorátu práce v Žiline uvedeným postupom, ak žiadal vymeniť strany, postupoval nezákonné, pretože žalobca na pojednávaní dňa 30.06.2015 neuviedol, aké subjektívne práva žalobcu týmto postupom boli porušené a vo vzťahu k tejto žalobnej námietke vzal žalobu späť, pričom podľa ustanovenia § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutého správneho rozhodnutia obmedziť, rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

2.

2.1 Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. júna 2015 č.k. 1S/67/2014-77 tak, že zruší rozhodnutie

Národného inšpektorátu práce zo dňa 16. septembra 2014 číslo: S/2014/02876-2.1,0-359/2014 a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a neposkytuje pritom žiadne relevantné argumenty, ktorými by naše žalobné námietky boli spochybnené. Javí sa, že súdu prvého stupňa úplne postačoval rozsah zisteného skutkového stavu pri vyšetrowaní príčin vzniku pracovného úrazu tak, ako ho stanovil žalovaný správny orgán.

2.2 V konaní žalobca pritom poukazoval na nedostatočne zistený skutkový stav správnym orgánom aj na podivné praktiky inšpektora žalovaného pri vyšetrowaní pracovného úrazu aj pri „vymieňaní strán“ protokolu o vyšetrowaní príčin pracovného úrazu. Správny orgán vo veci nevypočul žiadnu kompetentnú osobu žalobcu, teda ani konateľku spoločnosti, ani žiadny ňou poverený subjekt. Rovnako nevypočul pre posúdenie veci dôležitú osobu, ktoré na líniovej stavbe Diaľnice DI Dubná Skala - Turany pôsobili v rámci organizácie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci (BOZP). Išlo o Ing. I. O., autorizovaného bezpečnostného technika spoločnosti VÁHOSTAV - SK, a.s. (ďalej len „VÁHOSTAV“), Ing. I. T., ktorý pre žalobcu zabezpečoval služby v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a ktorý navyše pôsobil na stavbe Diaľnice DI Dubná Skala - Turany ako zástupca koordinátora bezpečnosti. Taktiež nebol vypočutý autorizovaný bezpečnostný technik I. V., ktorý vykonával na tejto stavbe funkciu koordinátora bezpečnosti. Všetci menovaní bezpečnostní technici mohli podstatne viac ozrejmiť koordináciu práce a zabezpečenia BOZP viacerými subjektmi na spoločnom pracovisku. Súd v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné poznať stanovisko kompetentných bezpečnostných technikov a rozhodovať s poznaním ich odborných stanovísk.

2.3 Rovnako sa súd nevysporiadal ani s námietkou ťažkej čitateľnosti až nečitateľnosti zápisníc o podaní informácie, ktoré vyhotovoval inšpektor žalovaného. Súd prvého stupňa žalobcovi síce „prisvedčil“, že zmluva o vykonaní určených činností číslo ZML 1300642 zo dňa 22.05.2013 obsahuje ustanovenia, ktoré sú protirečivé, ale túto skutočnosť súd vyriešil konštatovaním, že takúto zmluvu žalobca nemal uzatvoriť. Je to pomerne jednoduché riešenie, ale za situácie, ktorá na stavebnom trhu ešte stále pretrváva, si subdodávatelia nemôžu určovať proti stavebným gigantom, ktorí vyhrávajú veľké zákazky, takmer žiadne podmienky. Musia pristúpiť na podmienky „veľkého hráča“, ak nie, nastupuje ďalší subdodávateľ, ktorý tieto zjavne nevýhodné podmienky akceptuje.

2.4 Žalobca sa snaží „dešifrovať“ skutočný obsah inominátnej zmluvy zo dňa 22.05.2013 a našiel čitateľnú paralelu s tzv. inštitútom dočasného pridelenia podľa § 58 Zákonníka práce. Podľa neho v zmluve zo dňa 22.05.2013 ide o simuláciu tohto inštitútu. Súd prvého stupňa konštatuje, že sme nepredložili žiaden dôkaz o svojom tvrdení. Dôkaz však spočíva v samotnom charaktere zmluvy a charaktere činností, ktoré žalobca pre VÁHOSTAV vykonával, pričom zo samotnej zmluvy vyplýva, že:

a. poskytovateľ sa touto zmluvou zaväzuje, že bude podľa pokynov objednávateľa vykonávať činnosti vymedzené touto zmluvou,... (Čl. 1, bod 1.1) poskytovateľ je v súlade s bodom 1.1 zmluvy povinný vykonávať podľa pokynov objednávateľa činnosti, ktoré obvykle vykonávajú na stavbách nasledovné profesie (ďalej len „Profesia“ alebo „Profesie“): tesár, železiar ... poskytovateľ bude na základe pokynov objednávateľa vykonávať činnosti spočívajúce vo vykonávaní pomocných činností (napr. pomoc s vykladaním, nakladaním, čistením, atď.), a to prostredníctvom ktorejkoľvek z ktorýchkoľvek osôb, prostredníctvom ktorých plní poskytovateľ záväzky podľa tejto zmluvy. (Čl. I., bod 1.3)

b. zmluvné strany sa vzhľadom k charakteru činností, ktoré bude Poskytovateľ podľa tejto zmluvy vykonávať dohodli, že oprávnené osoby Objednávateľa, určené v tejto zmluve, budú zadávať pokyny na uskutočňovanie činností podľa tejto zmluvy priamo príslušným osobám, prostredníctvom ktorých bude Poskytovateľ vykonávať činnosti podľa tejto zmluvy udelenie pokynu týmto osobám sa považuje za udelenie pokynu Poskytovateľovi. (Čl. II., bod 2.5)

c. ... výška odplaty bude určovaná podľa objednávateľom odsúhlaseného počtu hodín skutočného vykonávania činnosti podľa bodu 3.3 tejto zmluvy na základe tejto zmluvy jednotkovej sadzby,... (Čl. III., bod 3.1)

d. počet hodín skutočného vykonávania činnosti podľa tejto zmluvy bude denne odsúhlasovaný objednávateľom (ním určenou osobou) v tzv. zmenovke.... (Čl. III., bod 3.3)

e. v prípade, že objednávateľ (VÁHOSTAV) zistí u konkrétnej osoby porušenie niektorej z povinností podľa tejto zmluvy (za ktoré zodpovedá poskytovateľ) má právo túto osobu okamžite odvolať z

vykonávania činnosti a vykázat ju zo stavby. Poskytovateľ je povinný na vlastné náklady zabezpečiť do 24 hodín náhradu. (Čl. V., bod 5.4)

2.5 Z citovaných ustanovení zmluvy vyplýva, že žalobca nemohol na stavbe diaľnice vykonávať sám bez priamych pokynov a riadenia zodpovedných pracovníkov VÁHOSTAVU žiadne práce, ani činnosti, pretože mu to nevyplývalo ani zo zmluvy, ani z iných relevantných dokumentov. Aj kontrola vykonávanej práce a právo na sankcie (vykázat pracovníka zo stavby) prislúcha priamo objednávateľovi. VÁHOSTAV si takouto zmluvou vytvoril pracovno-právne prostredie, v ktorom vytvára zdanie, že na stavbe diaľnice pracujú podľa jeho pokynov zamestnanci, ktorí sú označení na prílbách logom VÁHOSTAV (viď Čl. V, bod 5.3 ZML1300642), teda akože vlastní zamestnanci, avšak v skutočnosti ide o zamestnancov inej spoločnosti (subdodávateľskej), ktorá nesie zodpovednosť za svojich pracovníkov na cudzom pracovisku, pričom nemá možnosť akejkoľvek ingerencie do pracovných a technologických postupov, ktoré stanovujú vedúci pracovníci VÁHOSTAVU.

2.6 Ak by súd prvého stupňa neakceptoval nedostatočne zistený skutkový stav žalovaným správnym orgánom mohol byť dopodrobna vyšetrený mechanizmus organizácie práce na stavenisku, najmä mechanizmus priameho riadenia majstrov a stavbyvedúcich VÁHOSTAVU voči zamestnancom žalobcu. Napriek uvedenému však aj doposiaľ zabezpečené dôkazy potvrdzujú absolútne dominantné postavenie VÁHOSTAVU a jeho riadiacich pracovníkov na stavbe. Svedok B. E. v zápisnici o podaní informácie dňa 15.01.2014 uviedol, že na stavbe mosta SO 205 01 Turčianske Kľačany vykonával ako pracovník VÁHOSTAVU riadiace práce a postup prác bol taký, „že ráno pri nástupe na pracovnú zmenu boli všetci pracovníci každý deň oboznámení a poučení s technologickými postupmi a plánom BOZP“.

2.7 Súd prvého stupňa si osvojil skutočnosť, že primárnou príčinou pracovného úrazu nebolo dočasné zábradlie, ale nesprávne zvolený pracovný postup. Takýto pracovný alebo technologický postup však mohli stanoviť len odborne spôsobilé osoby, konkrétne riadiaci pracovníci VÁHOSTAVU (majstri, stavbyvedúci). Žalobca nemal v pracovnom pomere žiadnu odborne spôsobilú osobu na riadenie vykonávaných stavebných činností. Vykonávané práce boli riadené odborne spôsobilými osobami VÁHOSTAVU, ktorých pokyny boli prostredníctvom parťáka (odborne nespôsobilá osoba na riadenie určených stavebných činností) prenášané na ďalších pracovníkov žalobcu. Všetky tieto skutočnosti sa zapisovali do stavebného denníka, ktorý taktiež nebol v správnom konaní zabezpečený.

2.8 Podľa čl. I. odsek 11 písm. b/ Prílohy č. 1 k zmluve ZML1300642: „Zhotoviteľ je povinný používať výhradne miesta a spôsoby pripojenia elektrickej energie a vody určené objednávateľom.“ Prívod elektrickej energie na zárodok pravej vetvy mosta SO 205 bol najbližšie z betónovej plochy už dokončenej ľavej vetvy mosta (v smere Žilina - Martin), preto priamo zodpovední pracovníci VÁHOSTAVU určili takýto spôsob napojenia elektrickej energie. Tento spôsob napojenia elektrickej energie bol realizovaný opakovane a bolo by iluzórne sa domnievať, že majstri, prípadne stavbyvedúci o takomto spôsobe napojenia elektrickej energie nevedeli a netolerovali ho.

2.9 Súd prvého stupňa považuje za absurdný výklad, aby takýto pokyn (rozumej spôsob napojenia do zdroja elektrickej energie) dali zamestnanci VÁHOSTAVU a zamýšľala sa, že ak by sa tak aj stalo, musel byť pokyn daný priamo konateľovi, ktorý jediný koná za žalobcu. Pri tomto konštatovaní sa zdá, že ušlo pozornosti súdu ustanovenie čl. II., bod 2.5, podľa ktorého „zmluvné strany sa vzhľadom k charakteru činnosti, ktoré bude Poskytovateľ podľa tejto zmluvy vykonávať dohodli, že oprávnené osoby Objednávateľa, určené v tejto zmluve, budú zadávať pokyny na uskutočňovanie činnosti podľa tejto zmluvy priamo príslušným osobám, prostredníctvom ktorých bude Poskytovateľ vykonávať činnosti podľa tejto zmluvy a udelenie pokynu týmto osobám sa považuje za udelenie pokynu Poskytovateľovi“.

2.10 Súd prvého stupňa považuje za nedôvodné aj námietky žalobcu ohľadom určenia zodpovednej osoby, pretože v správnom konaní bolo podľa súdu jednoznačne preukázané, že práve C. Y. bol ostatnými zamestnancami žalobcu, ale aj VÁHOSTAVU považovaný za vedúceho skupiny, resp. parťáka. Podľa súdu práve tento zamestnanec určil riskantný pracovný postup, za ktorý má objektívnu zodpovednosť žalobca. Pri tejto argumentácii súdu však je potrebné namietat, že toto zistenie nevyplýva

zo žiadneho zabezpečeného dôkazu. Zo zápisnice o podaní informácie C. Y. zo dňa 03.12.2013 vyplýva, že v čase úrazu bol na inej časti stavby, avšak vedel o spôsobe napájania na zdroj elektrickej energie. Aj tento parták však potvrdil, že stavbu riadili vedúci zamestnanci VÁHOSTAVU a sám neuviedol, aby to bol práve on, kto dal takýto pokyn na napojenie elektrického kábla do zdroja. Poškodený G. Y. vypovedal (08.10.2013), že prácu na stavbe mu prideloval majster stavby (pracovník VÁHOSTAVU) a v konkrétny deň „mi starší spolupracovník (E. Y.) povedal, že je potrebné premiestniť elektrický kábel zo zabetónovanej vetvy mosta na zárodok druhej vetvy mosta“. Aj zo zápisnice o podaní informácie E. Y. zo dňa 06.12.2013 vyplýva, že kritického dňa povedal G. Y., „aby išiel prehodiť kábel z mostovky na zárodok“. Z vykonaného dokazovania priamo nevyplýva, kto konkrétne takýto pokyn (na prehodenie elektrického kábla dal) a kto konkrétne bol oprávnený stanoviť spôsob napojenia. V každom prípade to však musela byť osoba „s právomocou samostatne rozhodovať“, teda odborne spôsobilá osoba, ktorú má na mysli ust § 2 písm. q/ vyhlášky č. 147/2013 Z.z.. C. Y., ako parták žalobcu, kritéria takejto osoby nespĺňal. Ak sa však zistí, že takýto pokyn žiadna zodpovedná osoba nedala, potom zamestnanci konali svojvoľne a mali by sa teda podieľať na zodpovednosti za spôsobený následok.

2.11 V súvislosti so žalobnou námietkou týkajúcou sa prevzatia staveniska uviedol, že žalobca na líniovej stavbe Diaľnice D1 Dubná Skala - Turany nemá zamestnaných žiadnych pracovníkov, ktorí sú odborne spôsobilí samostatne riadiť práce, preto ani nemôže konkrétne pracovisko prevziať. VÁHOSTAV ani neodovzdal žalobcovi žiadnu projektovú dokumentáciu, z čoho celkom zreteľne vyplýva, že práce na stavenisku riadili a organizovali vedúci pracovníci VÁHOSTAVU a pracovníci žalobcu len vykonávali pracovné činnosti podľa ich priamych pokynov.

2.12 Nemožno sa stotožniť ani s argumentáciou súdu, že za koordináciu BOZP na líniovej stavbe nezodpovedá VÁHOSTAV ako hlavný zhotoviteľ, ale subdodávateľia sa mali podľa súdu domáhať uzatvoriť takúto dohodu o BOZP.

2.13 Je celkom jednoznačné, že na stavbe Diaľnice D1 Dubná Skala - Turany pracovalo množstvo subdodávateľov, ktorí boli v rozličných zmluvných vzťahoch s hlavným zhotoviteľom VÁHOSTAVOM a bolo práve povinnosťou tohto subjektu, aby stanovil presné pravidlá a kritériá pohybu a činnosti pracovníkov viacerých zamestnávateľov na spoločnom pracovisku. Nie je možné prijať argumentáciu, že to bol žalobca, ktorý mal v zmysle § 18 ods. 3 zákona o BOZP uzatvoriť dohodu podľa § 18 ods. 1 zákona o BOZP, pretože takáto povinnosť vyplýva pre hlavného zhotoviteľa - VÁHOSTAV zo zmluvy o dielo s NDS. Zmluvy so subdodávateľmi pripravovala zásadne spoločnosť VÁHOSTAV ako hlavný zhotoviteľ stavby a bolo by iste iluzórne vyžadovať od subdodávateľov, aby do zmlúv práve oni navrhovali spôsoby spolupráce zamestnávateľov na spoločnom pracovisku. Bolo to navyše aj nemožné, pretože jedine hlavný dodávateľ stavby spoločnosť VÁHOSTAV poznal úlohy a činnosti jednotlivých subdodávateľov na jednotlivých staveniskách stavby Diaľnice D1 Dubná Skala -Turany. Bolo preto povinnosťou spoločnosti VÁHOSTAV v zmysle § 18 ods. 1 zákona o BOZP do týchto zmlúv zakomponovať ustanovenia o spolupráci VÁHOSTAVU a subdodávateľov pri prevencii, príprave a vykonávaní opatrení na zaistenie BOZP, koordináciu činnosti a vzájomnú informovanosť na spoločnom pracovisku. Tejto povinnosti sa spoločnosť VÁHOSTAV nemôže zbaviť a neobstojí argument, že ak ustanovenia o spolupráci a koordinácii pracovných činností a systéme zabezpečenia BOZP neboli súčasťou zmlúv, prípadne neboli osobitne dohodnuté, že za BOZP na spoločnom pracovisku zodpovedá zamestnávateľ poškodeného pracovníka. V správnom konaní navyše ani nebolo vykonané náležité dokazovanie k zisteniu skutočnosti, či a akým spôsobom bola (alebo nebola) dohodnutá spolupráca VÁHOSTAVU a ďalších subdodávateľov na spoločnom pracovisku. Subdodávateľia o sebe často nevedeli a bolo medzi nimi sporné, kto zodpovedá za jednotlivé pracoviská, stavby a BOZP na nich.

2.14 VÁHOSTAV ako hlavný dodávateľ stavby v zmysle všeobecných podmienok (žltý FIDIC) nesie plnú zodpovednosť za celú stavbu aj za situácie, keď boli jednotlivé pracoviská líniovej stavby odovzdané pod zhotoviteľom. Je však potrebné uviesť, že VÁHOSTAV bol často subdodávateľmi upozorňovaný na zlé a často chaotickú organizáciu práce, ktorá bola ovplyvňovaná nedostatkom niektorých materiálov, nedostatkom majstrov a ďalších technicko-hospodárskych pracovníkov VÁHOSTAVU a v neposlednom rade aj neplatením faktúr za vykonané práce subdodávateľom. Táto

situácia napokon vyhrotila až do medializovaného celospoločenského problému reštrukturalizácie VÁHOSTAVU.

3.

3.1 Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 30.09.2015 uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, pretože má za to, že skutok bol preukázaný tak ako to vyplýva z rozhodnutia žalovaného. Konajúci súd sa dôsledne a relevantný spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalobcu a tento v odvolaní neuviedol, žiadne nové skutočnosti ani námietky. Nakoľko ide o objektívnu zodpovednosť žalobcu, nie je potrebné preukázať jeho zavinenie.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú súdy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.5 Zákon č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci rozsah úpravy v § 1 upravuje tak, že tento zákon ustanovuje všeobecné zásady prevencie a základné podmienky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a na vylúčenie rizík a faktorov podmieňujúcich vznik pracovných úrazov, chorôb z povolania a iných poškodení zdravia z práce.

4.6 Podľa § 3 písm. a/ a b/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci,
a) zamestnávateľ je fyzická osoba a právnická osoba, ktorá 1/ zamestnáva fyzickú osobu v pracovnoprávnom vzťahu alebo v obdobnom pracovnom vzťahu,
b) zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávnom vzťahu alebo v obdobnom pracovnom vzťahu vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu podľa jeho pokynov za mzdu alebo za odmenu,

4.7 Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, zamestnávateľ

je povinný uplatňovať všeobecné zásady prevencie pri vykonávaní opatrení nevyhnutných na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, vrátane zabezpečovania informácií vzdelania a organizácie práce a prostriedkov.

4.8 Podľa § 5 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci - všeobecné zásady prevencie sú

- a) vylúčenie nebezpečenstva a z neho vyplývajúceho rizika,
- b) posudzovanie rizika, ktoré nemožno vylúčiť, najmä pri výbere a počas používania pracovných prostriedkov, materiálov, látok a pracovných postupov,
- c) vykonávanie opatrení na odstránenie nebezpečenstiev v mieste ich vzniku,
- d) uprednostňovanie kolektívnych ochranných opatrení pred individuálnymi ochrannými opatreniami,
- e) nahrádzanie prác, pri ktorých je rizikom poškodenia zdravia bezpečnými prácami alebo prácami, pri ktorých je menšie riziko poškodenia zdravia,
- f) prispôsobovanie práce schopnostiam zamestnanca a technického pokroku,
- g) zohľadňovanie ľudských schopností, vlastností a možností najmä pri navrhovaní pracoviska, výbere pracovného prostriedku, pracovných postupov a výrobných postupov s cieľom vylúčiť alebo zmierniť účinky škodlivých faktorov práce, namáhavej práce a jednotvárnej práce na zdravie zamestnanca,
- h) plánovanie a vykonávanie politiky prevencie zavádzaním bezpečných pracovných prostriedkov, technológií a metód organizácie práce, skvalitňovanie pracovných podmienok s ohľadom na faktory pracovného prostredia a prostredníctvom sociálnych opatrení, i) vydávanie pokynov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

4.9 Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci je povinný

- a) vykonávať opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce a v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci,
- b) zlepšovať pracovné podmienky a prispôbovať ich zamestnancov, zohľadňovať pritom meniace sa skutočné a predvídateľné okolnosti a dosiahnuté vedecké a technické poznatky,
- c) zisťovať nebezpečenstvá a ohrozenia, posudzovať riziko a vypracovať písomný dokument o posúdení rizika pri všetkých činnostiach vykonávaných zamestnancami,
- d) zabezpečiť, aby pracoviská, komunikácie, pracovné prostriedky, materiály, pracovné postupy, výrobné postupy, usporiadanie pracovných miest a organizácie práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a na ten účel zabezpečiť potrebnú údržbu a opravy,
- e) nahrádzať namáhavé a jednotvárne práce a práce v sťažených a zdraví nebezpečných alebo škodlivých pracovných podmienkach vhodnými pracovnými prostriedkami, pracovnými postupmi, výrobnými postupmi a zdokonaľovaním organizácie práce,
- f) určovať bezpečné pracovné postupy

4.10 V zmysle § 6 ods. 3 písm. a/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci je zamestnávateľ povinný bezplatne poskytovať zamestnancom pracovný odev a pracovnú obuv, ak pracujú v prostredí, v ktorom odev alebo obuv podlieha mimoriadnemu opotrebovaniu alebo mimoriadnemu znečisteniu.

4.11 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zamestnávateľ je povinný pravidelne, zrozumiteľne a preukázateľne oboznamovať každého zamestnanca

- a) s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, so zásadami bezpečnej práce, zásadami ochrany zdravia pri práci, zásadami bezpečného správania na pracovisku a s bezpečnými pracovnými postupmi a overovať ich znalosť,
- b) s existujúcim a predvídateľným nebezpečenstvom a ohrozením, s dopadmi, ktoré môžu spôsobiť na zdraví, a s ochranou pred nimi,
- c) so zákazom vstupovať do priestoru, zdržiavať sa v priestore a vykonávať činnosti, ktoré by mohli bezprostredne ohroziť život alebo zdravie zamestnanca.

4.12 Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci zamestnávateľ

je povinný oboznámiť zrozumiteľne a preukázateľne zamestnanca so zoznamom prác a pracovísk podľa § 6 ods. 1 písm. m/.

4.13 Podľa § 8 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 396/2006 Z.z. zamestnávateľ na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na stavenisku v súlade s požiadavkami podľa § 6 prijíma opatrenia, najmä pri plnení všeobecných zásad podľa § 7, v súlade s bezpečnostnými a zdravotnými požiadavkami na stavenisko uvedenými v prílohe č. 3.

4.14 Príloha č. 3 k Nariadeniu vlády č. 396/2006 Z. z. bezpečnostné a zdravotné požiadavky na stavenisko, časť B osobitné požiadavky, časť B osobitné požiadavky, oddiel II. pracoviská vo vonkajších priestoroch

- bod 5.1 ustanovuje, že pádu z výšky sa musí zabrániť technickými opatreniami, predovšetkým pevným a dostatočne vysokým zábradlím, ktoré musí mať aspoň zarážku pri podlahe, držadlo pre ruky (madlo) a strednú výstuhu, alebo iným rovnocenným riešením,

- bod 5.2. ustanovuje, že práce vo výškach je možné vykonávať len vtedy, ak sa použijú vhodné prostriedky kolektívneho zabezpečenia, napríklad zábradlia, plošiny alebo záchytné siete.

4.15 Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3. zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

4.16 Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce v znení neskorších predpisov inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode a šiestom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000,- €, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000,- €.

4.17 Z administratívneho spisu mal najvyšší súd za preukázané, že Inšpektorát práce vykonal v dňoch 01.10.2013, 08.10.2013, 03.12.2013, 06.12.2013, 15.01.2014 a 27.01.2014 vyšetrowanie príčin vzniku pracovného úrazu zamestnanca G. Y., nar. XX.XX.XXXX ku ktorému došlo dňa 01.10.2013 na pracovisku - Diaľnica D1, Turčianske Kláčany, most SO 205. Šetrením bolo zistené porušenie povinností, ktoré sú v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom a to najmä porušenie § 6 ods. 1 písm. d/ a i/ zákona o BOZP v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. a/, príloha č. 3 časť B, oddiel II, bod 5.1 a bod 5.2 nariadenia vlády SR č. 396/2006 Z.z. tým, že žalobca ako zamestnávateľ v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby pracovisko vo výške, z ktorého zamestnanci prehadzovali predĺžovací elektrický kábel, neohrozovalo bezpečnosť a zdravie postihnutého, ako aj ostatných zamestnancov tým, že nezabránil pádu z výšky technickými opatreniami, predovšetkým pevným a dostatočne vysokým zábradlím, ktoré musí mať aspoň zarážku pri podlahe, držadlo pre ruky (madlo) a strednú výstuhu, alebo iným rovnocenným riešením, pretože práce vo výškach je možné vykonávať len vtedy, ak sa použijú vhodné prostriedky kolektívneho zabezpečenia, napríklad zábradlia, plošiny alebo záchytné siete. Ak povaha prác neumožňuje použiť tieto zariadenia, musia sa poskytnúť vhodné prostriedky umožňujúce prístup a musia sa použiť prostriedky osobného zabezpečenia proti pádu;

- aby pracovný postup a organizácia práce pri debniacich prácach na zárodku mosta SO 205 neohrozovali bezpečnosť a zdravie postihnutého, ako aj ostatných zamestnancov, tým, že na stavenisko stavby pravej časti zárodku mosta neurčil bezpečný pracovný postup napojenia pracovných prostriedkov (reťazovej pily, malého cirkulára) na elektrický prúd a trpel nebezpečný pracovný postup, kedy zamestnanci vystupovali do výšky 15 m na vedľajšiu hotovú vetvu mosta, odkiaľ namáhavým spôsobom prehadzovali predĺžovací elektrický kábel na zárodok druhej vetvy mosta.

4.18 Inšpektorát práce na základe uvedeného oznámil žalobcovi, že začína správne konanie vo veci uloženia pokuty. K oznámeniu o začatí správneho konania zo dňa 16.04.2014 sa žalobca písomne

vyjadril a vo svojom vyjadrení zo dňa 28.04.2014 namietol, že zhotoviteľom diela, kde došlo k pracovnému úrazu, je VÁHOSTAV - SK, a.s., Žilina, ktorý je zodpovednou osobou podľa zmluvných podmienok a ktorá mala vypracovať návrh dohody o vytvorení podmienok BOZP a mala zaistiť vhodné podmienky na vykonávanie prác inými subjektmi. Navrhol doplniť rozsah šetrenia o konkrétne zmluvy uzatvorené medzi ním a zadávateľom objednávky a ujasniť presnú zodpovednosť jednotlivých subjektov.

4.19 Dňa 23.06.2014 bolo správne orgánu doručené ďalšie vyjadrenie žalobcu, v ktorom nesúhlasí s tvrdením, že vedúcim skupiny bol pán C. Y., pretože všetci zamestnanci boli v pracovnom zaradení rovní a žiaden z nich nemal oprávnenie dávať inému pracovníkovi záväzné pokyny. Ďalej uviedol, že zamestnanci absolvovali školenie BOZP, boli informovaní o stave na pracovisku, pričom v časti, kde došlo k úrazu, sa jednalo o stavbu, ktorá už bola dokončená, odovzdaná a odkontrolovaná ako bezpečná. Poukázal na zmluvu o vykonaní určitých činností ZML 1300642 uzatvorenú s objednávateľom, podľa ktorej síce žalobca zodpovedá za dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich BOZP, avšak podľa prílohy č. 1 k tejto zmluve (čl. II ods. 1) mal objednávateľ vo vzťahu k žalobcovi plniť povinnosti podľa všeobecne záväzných právnych predpisov (najmä § 6 ods. 4 zákona o BOZP). Uviedol, že objednávateľ zodpovedá za dodržiavanie všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich BOZP na celej stavbe, preto mal inšpektorát práce vo veci konať s touto spoločnosťou.

4.20 K porušeniu § 6 ods. 1 písm. d/ a písm. i/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci uviedol, že dôvod, prečo jeho zamestnanci zapájali kábel vytýkaným spôsobom, spočíval v tom, že v blízkosti pracoviska, na ktorom jeho zamestnanci pracovali, sa nenachádzal žiadny iný rozvádzač, ktorý by mohli použiť. Podľa zmluvy ZML v ods. 5.8 mal objednávateľ zabezpečiť žalobcovi stavebné mechanizmy, materiál a nevyhnutné špeciálne náradie (napr. rozvádzač,) potrebné k realizácii činností podľa tejto zmluvy. V zmysle čl. II ods. 11 písm. b/ prílohy č. 1 tejto zmluvy bol žalobca povinný používať výhradne miesta a spôsoby pripojenia elektrickej energie a vody určenej objednávateľom.

4.21 Žalobca ďalej uviedol, že ani jeho konateľke ani vedúcemu zamestnancovi pánovi C. Y., neboli nikdy zo strany zamestnancov oznámené sťažnosti na postup práce, resp. obavy ohľadne bezpečnosti v súvislosti so zapájaním kábla do staveniskového rozvádzača, čoho dôkazom je aj to, že zamestnanci takýmto spôsobom zapájali kábel do rozvádzača viackrát a bez akýchkoľvek problémov. Súčasťou vyjadrenia bolo čestné prehlásenie postihnutého, v ktorom uviedol, že si nepamätá, či kábel hádzal alebo spúšťal. Pri vyťahovaní mu kábel kládol nečakaný odpor a keď sa nahol cez zábradlie, aby dovidel na koniec kábla, zábradlie povolilo a on spadol.

4.22 Inšpektorát práce neakceptoval námietky žalobcu a rozhodnutím č. 211/2014-IZA-2.2/pok/R/S zo dňa 10.07.2014 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 33 000,-€ za porušenie povinností zistených inšpekciou práce.

4.23 Uloženie pokutu inšpektorát práce odôvodnil zistenými nedostatkami tak, ako sú uvedené v protokole, pričom vychádzal zo stavu zisteného inšpektorátom práce. Zaoberal sa porušením povinností vo vzťahu k zisteným skutočnostiam a k príslušným ustanoveniam zákona o BOZP a NV č. 396/2006 Z.z. Inšpektorát práce v odôvodnení rozhodnutia trval na výsledkoch vyšetrovania príčin vzniku pracovného úrazu, čo riadne odôvodnil. Poukázal na jednotlivé ustanovenia právnych predpisov, ktoré boli porušené tým, že žalobca nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nezabezpečil, aby pracovisko, komunikácie, pracovný postup a organizácia práce neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov a taktiež neurčil bezpečný pracovný postup. Popísal úrazový dej, skutočnosti, ktoré predchádzali samotnému úrazu, postup a konanie prítomných osôb, pričom vychádzal z vyjadrení vypočutých osôb a z ďalších podkladov rozhodnutia. Zaoberal sa aj jednotlivými námietkami žalobcu a zaujal k nim stanovisko. Uviedol, že vznik pracovného úrazu je v príčinnej súvislosti s porušením povinností zo strany žalobcu v dôsledku ktorého došlo k ťažkej ujme na zdraví postihnutého. Na základe záverov vykonaného šetrenia príčin vzniku pracovného úrazu uviedol, že k pracovnému úrazu došlo na pracovisku žalobcu - Diaľnica D1, Turčianske Kľačany, most SO 205, kde

postihnutý prehadzoval predlžovací elektrický kábel na zárodok druhej vetvy mosta vo výške 15 m z dôvodu napojenia pracovných prostriedkov (reťazovej píly, malého cirkulára). Pri tomto sa oprel o zábradlie, ktoré sa prelomilo a postihnutý spadol z výšky 15 metrov, pričom utrpel pracovný úraz s ťažkou ujmu na zdraví. Uloženie pokuty odôvodnil inšpektorát práce porušením právnych a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a jej výšku odôvodnil závažnosťou nedostatkov a jeho dôsledkov. Pri určovaní výšky pokuty prihliadal predovšetkým na skutočnosť, že ide o závažné porušenie povinností so závažnými následkami, ktorými je ťažká ujma zamestnanca, pričom uložil sankciu v dolnej hranici zákonnej sadzby.

4.24 Žalobca sa proti rozhodnutiu odvolal v zákonom stanovenej lehote. V odvolaní zo dňa 28.07.2014 uviedol námietky, ktoré sa vo veľkej miere zhodujú s obsahom vyjadrenia k začatiu správneho konania. Spochybňuje svoju zodpovednosť za bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci na objekte SO 205, ktorá podľa jeho názoru môže byť iba na strane objednávateľa - VÁHOSTAV - SK, a.s. Žilina.

4.25 Poukázal na stavebný denník a zápisy z kontrolných dní, ktoré svedčia o tom, že časť stavby, na ktorej pracovali jeho zamestnanci, bola protokolárne prevzatá podľa § 5 ods. 2 vyhlášky č. 147/2013 Z.z. od dodávateľa ako stavba bez vád (vrátane zábradlia), a teda nemôže zodpovedať za nekvalitne osadené zábradlie. Dodávateľ ho neupozornil, že pracovisko nie je bezpečné, že kolektívna ochrana nie je dokončená, aj keď mal povinnosť zabezpečiť, aby spoločné pracovisko bolo riadne zabezpečené podľa § 18 zákona o BOZP. Na druhej strane však uvádza, že objednávateľ protokolárne neodovzdal stavbu štatutárnemu zástupcovi žalobcu a preto nemôže byť zodpovedný za pracovný úraz. Žalobca namietal aj ďalšie skutočnosti, a to:

- zábradlie vyhotovila firma SPPC, s.r.o. Bratislava, preto tento subjekt musí zodpovedať za vykonanú prácu. Vychádzajúc z výpovedí zamestnanca C. Y. je zrejmé, že menovaný ako vedúci požadoval väčší počet rozvádzačov a tieto mal zabezpečiť objednávateľ. Nie je pravda, že nepreukázal určenie bezpečného pracovného postupu, nakoľko preškolil z BOZP svojich zamestnancov certifikovaným školiteľom.

- spochybňuje podpis pána N. v protokole o odovzdaní staveniska, nakoľko menovaný ho nikdy nepodpísal a k takémuto úkonu nebol ani žalobcom splnomocnený. Zodpovedným za vznik úrazu je objednávateľ - VÁHOSTAV - SK, a.s., pretože v čase podpisu zmluvy medzi objednávateľom a žalobcom t.j. dňa 22.05.2013, časť stavby - ľavá betónová doska mosta SO 205 ešte nebola odovzdaná spoločnosťou SPPC, s.r.o., a teda to bol jediný subjekt, ktorý mal mať všetky informácie o uvedenej časti stavby a o tých mal následne informovať aj žalobcu a jeho zamestnancov. Stavbu, ktorá nie je bezpečná, je potrebné viditeľným spôsobom označiť, predmetná časť stavby však nebola označená oznámením o nebezpečenstve pohybu. Zamestnanci žalobcu preto nepoužili prostriedky osobného zabezpečenia. Zamestnanci neboli povinní vykonať debniace práce, resp. opraviť už vykonané debniace práce aj na tých častiach stavby, ktoré už boli odovzdané a odkontrolované ako bezpečné. Zamestnanci zapájali kábel spôsobom napádaným v rozhodnutí preto, že na stavenisku sa nenachádzal iný rozvádzač, pretože podľa zmluvy ZML 1300642, Príloha č. 1, čl. 11 ods. 11 písm. b/ je zhotoviteľ (žalobca) povinný používať výhradne miesta a spôsoby pripojenia elektrickej energie a vody určenej objednávateľom. Tvrdí, že požiadal objednávateľa o staveniskový rozvádzač, objednávateľ diela mu však nevyhovel. Nesúhlasí s konštatovaním správneho orgánu, že mohol nechať zapojený kábel až do ukončenia debniacich prác na moste, a to z dôvodu nestráženia pracoviska a možností manipulácie s káblom.

4.26 Národný inšpektorát práce ako odvolací orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu v zmysle § 59 ods. 1 správneho poriadku a po zhodnotení právneho a skutkového stavu vydal rozhodnutie č. S/2014/02876-2.1, O-359/2014 zo dňa 16.09.2014, ktorým ako odvolací orgán podľa § 6 ods. 1 písm. b/ a § 21 ods. 3 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vo veci odvolania zo dňa 28.07.2014, ktoré podal účastník konania SLAVOSTAV, s.r.o., proti rozhodnutiu Inšpektorátu práce Žilina, č.k. 211/2014-IZA-2.2/pok/R/S zo dňa 10.07.2014 o uložení pokuty vo výške 33 000,- € (slovom tridsaťtisíc eur) podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3, a to

- § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o BOZP“) v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. a/, príloha č. 3 časť B oddiel II. bod 5.1 a 5.2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 396/2006 Z.z. o minimálnych bezpečnostných a zdravotných požiadavkách na stavenisko tým, že žalobca ako zamestnávateľ nevykonával opatrenia so zreteľom na všetky okolnosti týkajúce sa práce v súlade s právnymi predpismi a ostatnými predpismi na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nezabezpečil, aby pracovisko vo výške, z ktorého zamestnanci prehadzovali predlžovací elektrický kábel, neohrozovalo bezpečnosť a zdravie zamestnancov;

- § 6 ods. 1 písm. d/ a písm. i/ zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci tým, že v záujme zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci nezabezpečil, aby pracovný postup a organizácia práce pri debniacich prácach na zárodku mosta SO 205 neohrozovali bezpečnosť a zdravie zamestnancov, pretože na stavenisko stavby pravej časti zárodku mosta neurčil bezpečný pracovný postup napojenia pracovných prostriedkov (reťazovej pily, malého cirkulára) na elektrický prúd a utrpel nebezpečný pracovný postup rozhodol tak, že odvolanie žalobcu ako účastníka správneho konania zamietol a rozhodnutie Inšpektorátu práce Žilina potvrdil.

4.27 Z vyšetrovania udalosti je zrejmé, že priamou príčinou vzniku pracovného úrazu postihnutého bola nesprávna organizácia práce a nesprávny pracovný postup, pretože žalobca strpel na stavbe nebezpečný spôsob práce a neurčil správny pracovný postup. Zamestnanci vôbec nemuseli vystupovať do výšky na ľavú časť mosta, ktorá bola po stránke tesárskych, železiarskych a betonárskych prác už hotová, podľa štandardného pracovného postupu sa na jednotlivé pracoviská stavby inštalujú podružné staveniskové rozvádzače, ktoré zabezpečuje pre svojich zamestnancov zamestnávateľ alebo subjekt na základe dohodnutých podmienok na spoločnom pracovisku.

4.28 Žalobcom zvolený postup viacnásobného prehadzovania kábla pod prúdom z výšky, v blízkosti okraja mosta, možno považovať za riskantný a organizáciu práce za nebezpečnú, ohrozujúcu život zamestnancov. Žalobca (vedúci pracovnej skupiny) vedel o nebezpečnom spôsobe práce a napriek tomu nevykonával potrebné opatrenia smerujúce k zabráneniu nežiaducej udalosti, čím bola ohrozená bezpečnosť, ale aj zdravie, či život jeho zamestnancov.

4.29 Inšpektori práce vychádzali pri vyšetrovaní príčin vzniku pracovného úrazu okrem iného z písomne podaných informácií zamestnancami prítomnými na pracovisku, a to postihnutým G. Y. (zápisnica o podaní informácie zo dňa 08.10.2013), vedúcim skupiny C. Y., spolupracovníkom E. Y. (zápisnica o podaní informácie zo dňa 06.12.2013), ako aj stavbyvedúcim B. E. (zápisnica o podaní informácie zo dňa 15.01.2014). Skutkový stav preukazuje aj fotodokumentácia vyhotovená inšpektorom práce počas šetrenia príčin vzniku pracovného úrazu.

4.30 Zamestnanec C. Y. uviedol, že pracuje na stavbe ako vedúci skupiny zamestnancov účastníka konania. Zamestnanci, ktorí vykonávali práce na stavbe a postihnutý uviedli, že menovaného považujú za vedúceho skupiny a plnia jeho pokyny. Taktiež vedúci zamestnanci objednávateľa sa vyjadrili, že pri zadávaní prác komunikujú s C. Y. ako s vedúcim skupiny zamestnancov, ktorý prenáša ich požiadavky a dáva pokyny pracovníkom skupiny na realizáciu konkrétnych stavebných operácií.

4.31 Postihnutý v zápisnici o podaní informácie uviedol, že na stavbe robil od júla 2013 a viackrát predtým (asi 7-krát) ten istý kábel stočený do disku prehadzoval z jednej vetvy na druhú vetvu mosta. Potvrdil, že v deň úrazu sa mu kábel nepodarilo prehodiť na požadované miesto ani na tretí pokus.

4.32 Z výsledkov vyšetrovania a z vyjadrení vypočutých zamestnancov vyplýva, že pracovný postup, pri ktorom bolo prehadzovanie kábla vykonávané opakovane a zodpovední zamestnanci o tomto spôsobe vedeli a napriek uvedenému nevykonali žiadne nápravné opatrenia, z čoho vyplýva, že strpeli nebezpečný spôsob práce.

4.33 Zaužívané pracovné postupy a organizácia práce u žalobcu boli jednoznačne nebezpečné, pričom sa nejednalo len o ojedinelé pochybenie, ale o opakovane trpený nepriaznivý stav, tolerovaný a praktizovaný dokonca aj vedúcim zamestnancom. Žalobca ako zamestnávateľ nevykonával žiadne potrebné opatrenia k

tomu, aby existujúci nepriaznivý stav na pracovisku odstránil, čím ohrozil život a zdravie viacerých osôb.

4.34 V tomto prípade boli zistené celkom štyri nedostatky, z toho dva boli na strane žalobcu v príčinnej súvislosti so vznikom pracovného úrazu, za ktoré bola uložená pokuta vo výške 33 000,- €.

4.35 Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce je inšpektorát práce oprávnený uložiť pokutu zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a/ prvom bode až treťom bode a šiestom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000,- € a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000,- €. Pri rozhodovaní o pokute musí inšpektorát práce prihliadať na všetky skutočnosti v zmysle § 19 ods. 6, najmä na závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov, počet zamestnancov zamestnávateľa, skutočnosť, či ide o ojedinelý výskyt nedostatku alebo opakované zistenie toho istého nedostatku. Uloženú pokutu je možné považovať za dôvodnú, táto má naplniť ako preventívny, tak aj výchovný charakter a je uložená v súlade s ustanovením § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce v nadväznosti na § 3 ods. 4 správneho poriadku. Výška uloženej pokuty je primeraná predovšetkým vzhľadom k tomu, že ide o závažné porušenie povinností zo strany účastníka konania, následkom ktorých je pracovný úraz s následkom ťažkej ujmy na zdraví. Na druhej strane bola zohľadnená aj skutočnosť, že v minulosti neboli u účastníka konania zistené rovnaké porušenia povinností, nejedná sa teda o opakované zistenie toho istého nedostatku, a preto bola pokuta uložená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

5.

5.1 Odvolací súd v danej veci rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/67/2014-77 zo dňa 30.06.2015.

5.2 Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a obmedzí sa na doplnenie svojich právnych názorov.

5.3 Z administratívneho spisu mal odvolací súd preukázané, že Inšpektorát práce vykonal v dňoch 01.10.2013, 08.10.2013, 03.12.2013, 06.12.2013, 15.01.2014 a 27.01.2014 vyšetrowanie príčin vzniku pracovného úrazu zamestnanca G. Y., nar. XX.XX.XXXX ku ktorému došlo dňa 01.10.2013 na pracovisku - Diaľnica D1, Turčianske Kľačany, most SO 205. Šetrením bolo zistené porušenie povinností, ktoré je v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Porušenie povinností spočívalo v tom, že zamestnávateľ nezabezpečil, aby pracovisko vo výške, z ktorého zamestnanci prehadzovali predlžovací elektrický kábel, neohrozovalo bezpečnosť a zdravie postihnutého, ako aj ostatných zamestnancov tým, že nezabránil pádu z výšky technickými opatreniami, predovšetkým pevným a dostatočne vysokým zábradlím, ktoré musí mať aspoň zarážku pri podlahe, držadlo pre ruky (madlo) a strednú výstuhu, alebo iným rovnocenným riešením, pretože práce vo výškach je možné vykonávať len vtedy, ak sa použijú vhodné prostriedky kolektívneho zabezpečenia, napríklad zábradlia, plošiny alebo záchytné siete. Ďalej žalobca neurčil bezpečný pracovný postup napojenia pracovných prostriedkov (reťazovej píly, malého cirkulára) na elektrický prúd a trpel nebezpečný pracovný postup, kedy zamestnanci vystupovali do výšky 15 m na vedľajšiu hotovú vetvu mosta, odkiaľ namáhavým spôsobom prehadzovali predlžovací elektrický kábel na zárodok druhej vetvy mosta. Žalobca si nesplnil svoju povinnosť pri zabezpečení ochrany zdravia pri práci, správny orgán prvého stupňa začal správe konania vo veci uloženia pokuty.

5.4 Najvyšší súd k odvolacej námietke žalobcu, že nebol zistený dostatočne skutkový stav veci, uvádza, že z administratívneho spisu je jednoznačne preukázané, že správne orgány konali v súlade s platnými

právnymi predpismi, dostatočne objasnili skutkový stav vecí tak, aby preukázali kto nesie zodpovednosť za daný skutok. Prvostupňový súd pri preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia sa v odôvodnení vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uvedenými v žalobe. Správne rozhodnutia oboch stupňov obsahujú všetky náležitosti z materiálneho ako aj formálneho hľadiska, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením príslušných ustanovení zákonov a v odôvodnení správne orgány uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, ako aj to, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov.

5.5 Podstatou podanej žaloby ako aj odvolania je vyriešiť otázku či žalobca za daných vyššie opísaných skutkových okolností nesie zodpovednosť za porušenie citovaného zákona a nariadenia vlády, keďže preukázateľne neboli dodržané zákonné podmienky stanovené pre bezpečnosť zamestnancov, ktorí vykonávali práce vo výškach. Žalobca sa snaží v tomto konaní preukázať, že nenesie zodpovednosť za pracovný úraz svojho zamestnanca, nakoľko podľa jeho názoru žalobca ako subdodávateľ neniesol zodpovednosť za bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci. Túto zodpovednosť nesie podľa žalobcu hlavný dodávateľ VÁHOSTAV.

5.6 Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že žalobca sám v podanej žalobe nepopiera, že došlo k pracovnému úrazu a že neboli dodržané BOZP. Popiera len svoju zodpovednosť za pracovný úraz svojho zamestnanca. G. Y., ktorý utrpel na stavbe pracovný úraz, bol zamestnancom žalobcu a podľa názoru odvolacieho súdu je práve žalobca ako jeho zamestnávateľ povinný znášať objektívnu zodpovednosť za následky, vrátane sankcie za nedodržanie príslušných zákonných povinností, v dôsledku ktorých došlo k pracovnému úrazu zamestnanca G. Y., pretože v predmetnom zákone nie sú stanovené liberálne dôvody na zbavenie sa objektívnej zodpovednosti. Zamestnanci žalobcu pri pripájaní elektrického kábla na rozvádzač zvolili nesprávny pracovný postup, pri ktorom G. Y. prehadzoval predlžovací elektrický kábel na zárodok druhej vetvy mosta vo výške 15 metrov. Počas prehadzenia kábla sa G. Y. oprel o zábradlie, ktoré sa prelomilo a menovaný spadol z výšky 15 metrov. Následkom pádu bol pracovný úraz s ťažkou ujmu na zdraví. Možno konštatovať, že žalobca ako zamestnávateľ nevykonal opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a nezabezpečil, aby pracovisko a pracovné postupy zamestnancov neohrozovali ich zdravie. Odvolací súd k danej veci musí uviesť, že zvolený pracovný postup zamestnancov žalobcu bol neštandardný a nebezpečný a realizovaný bez toho, aby im bol zo strany žalobcu určený bezpečnostný postup podľa § 6 ods. 1 písm. j/ zákona o BOZP. Žalobca ako zamestnávateľ je povinný vytvoriť pre pracovníkov bezpečné pracovné podmienky a podľa § 9 zákona o BOZP je povinný sústavne kontrolovať dodržiavanie bezpečnostných predpisov, najmä je povinný vykonávať potrebné opatrenia na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, navyše, keď podľa výpovede G. Y., kábel bol prehadzovaný nebezpečným spôsobom viackrát.

5.7 Odvolací súd nepovažuje za právne relevantnú ani ďalšiu námietku žalobcu a to, že sa môže zbaviť objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú pracovným úrazom. Postup a rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty vo výške 33 000,- € bol odôvodnený porušením, resp. nesplnením povinností vyplývajúcich pre žalobcu ako zamestnávateľa, nesplnením si povinností žalobcu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k totožnému záveru ako krajský súd, že pokuta bola žalobcovi uložená dôvodne, pretože žalobca nezabezpečil pracovisko tak, aby nebola ohrozená bezpečnosť a zdravie jeho zamestnancov, sústavne nekontroloval a nevyžadoval dodržiavanie relevantných predpisov a zásad bezpečného správania sa na pracovisku, ako aj bezpečných pracovných postupov. Priamou príčinou vzniku pracovného úrazu poškodeného zamestnanca nebolo dočasné zábradlie ale bola nesprávna organizácia práce a nesprávny pracovný postup, ako aj nesprávne zvolené bezpečnostné prostriedky. Žalobca trpel na stavbe nebezpečný spôsob práce a neurčil správny pracovný postup. Žalobca (a jeho zamestnanci) vedeli o nebezpečnom spôsobe práce a napriek tomu nevykonali potrebné opatrenia smerujúce k zabráneniu nežiaducej udalosti, čím bola ohrozená bezpečnosť, zdravie, či život. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za preukázané, že žalobca, u ktorého bol poškodený zamestnanec v čase pracovného úrazu v pracovnom pomere, je teda objektívne zodpovedný za škodu pri pracovnom úraze, pretože sa svojej zodpovednosti nezbavil celkom ani čiastočne. Obrana žalobcu smerujúca zbaveniu sa objektívnej zodpovednosti z dôvodu zmluvného vzťahu so spoločnosťou VAHOSTAV, a.s., podľa názoru najvyššieho súdu v tomto type súdneho konania nie je relevantná, avšak

je treba skonštatovať, že argumentácia žalobcu môže byť uplatnená v civilnej žalobe na náhradu škody alebo prípadne aj v inom druhu konania, ktorý môže byť žalobcom zvolený po porade s advokátom.

5.8 Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 1S/67/2014-77 zo dňa 30.06.2015 potvrdil ako vecne a právne správny. Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetný rozsudok krajského súdu neboli vyhodnotené najvyšším súdom ako relevantné.

6.

6.1 O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

7.

7.1 Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Odvolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, najvyšší súd preto procesne postupoval v tejto veci podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.